Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

►B

DIREKTIVA 2002/59/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 27. lipnja 2002.

o uspostavi sustava nadzora plovidbe i informacijskog sustava Zajednice i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/75/EEZ

(SL L 208, 5.8.2002., str. 10.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►M1	Direktiva 2009/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009.	L 131	101	28.5.2009.
►M2	Direktiva 2009/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009.	L 131	114	28.5.2009.
►M3	Direktiva Komisije 2011/15/EU od 23. veljače 2011.	L 49	33	24.2.2011.
►M4	Direktiva Komisije 2014/100/EU od 28. listopada 2014.	L 308	82	29.10.2014.
►M5	Uredba (EU) 2019/1243 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019.	L 198	241	25.7.2019.

▼B

DIREKTIVA 2002/59/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 27. lipnja 2002.

o uspostavi sustava nadzora plovidbe i informacijskog sustava Zajednice i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/75/EEZ

Članak 1.

Svrha

Svrha je ove Direktive utvrditi sustav za praćenje prometa brodova i obavješćivanje s ciljem jačanja sigurnosti i učinkovitosti pomorskog prometa, poboljšanja odziva nadležnih tijela u slučaju nesreća, nezgoda ili potencijalno opasnih situacija na moru, uključujući postupke traženja i spašavanja te doprinosa sprječavanju i otkrivanju onečišćenja s brodova.

Države članice moraju pratiti i poduzimati sve potrebne i odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da zapovjednici, brodari ili agenti brodova, kao i krcatelji ili vlasnici opasnih ili onečišćujućih tereta koji se na takvim brodovima prevoze, ispunjavaju zahtjeve u skladu s ovom Direktivom.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Direktiva primjenjuje na brodove od 300 tona bruto tonaže i više, osim ako je drukčije navedeno.

2. ►**M1** Osim ako je drukčije određeno, ova Direktiva ne primjenjuje se na: ◄

(a) ratne brodove, pomoćna pomorska plovila i druge brodove koji su u vlasništvu ili pod upravom država članica i koji se upotrebljavaju u nekomercijalne javne svrhe;

(b) ribarske brodove, tradicionalne brodove i plovila za razonodu duljine manje od 45 metara;

▼M1

(c) bunkeri na brodovima čija je bruto tonaža manja od 1 000 te brodska skladišta i oprema za uporabu na svim brodovima.

▼B

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

(a) ►**M1** „Odgovarajući međunarodni instrumenti” su sljedeći instrumenti, u najnovijim verzijama: ◄

— MARPOL znači Međunarodna konvencija o sprječavanju onečišćenja mora s brodova, iz 1973. i njezin Protokol iz 1978.;

▼B

— SOLAS znači Međunarodna konvencija o zaštiti ljudskog života na moru, zajedno s njezinim protokolima i izmjenama;

— Međunarodna konvencija o baždarenju brodova iz 1969.;

— Međunarodna konvencija o intervenciji na otvorenim morima u slučajevima nesreća uzrokovanih onečišćenjem naftom, iz 1969. i njezin Protokol iz 1973. o intervenciji na otvorenim morima u slučajevima onečišćenja tvarima koje nisu nafta;

— SAR Konvencija znači Međunarodna konvencija o traganju i spašavanju na moru, iz 1979.;

— ISM Kodeks znači Međunarodni kodeks upravljanja sigurnošću;

— IMDG Kodeks znači Međunarodni pomorski kodeks opasnih tvari;

— IBC Kodeks znači Međunarodni kodeks IMO-a za gradnju i opremanje brodova za prijevoz opasnih kemikalija u razlivenom stanju;

— IGC Kodeks znači Međunarodni kodeks IMO-a za gradnju i opremanje brodova za prijevoz ukapljenih plinova u razlivenom stanju;

— BC Kodeks znači IMO-ov Kodeks za sigurno rukovanje s krutim rasutim teretima;

— INF Kodeks znači IMO-ov Kodeks za siguran prijevoz ozračenog nuklearnoga goriva, plutonija i visoko radioaktivnog otpada u posudama na brodovima;

— IMO Rezolucija A.851(20) je Rezolucija 851(20) Međunarodne pomorske organizacije nazvana „Opća načela za brodske sustave izvješćivanja i zahtjeve za izvješćivanje, uključujući smjernice za izvješćivanje o nesrećama koje uključuju opasne terete, štetne tvari i/ili onečišćivače mora”;

▼M1

— „Rezolucija IMO-a A.917(22)” znači rezolucija Međunarodne pomorske organizacije 917(22) pod naslovom„Smjernice za uporabu sustava AIS na brodu”, kako je izmijenjena rezolucijom IMO-a A.956(23);

— „Rezolucija IMO-a A.949(23)” znači rezolucija Međunarodne pomorske organizacije 949(23) pod naslovom„Smjernice o mjestima zakloništa za brodove koji trebaju pomoć”;

▼M1

— „Rezolucija IMO-a A.950(23)” znači rezolucija Međunarodne pomorske organizacije 950(23) pod naslovom„Službe za pomoć na moru (MAS)”;

— „Smjernice IMO-a o pravednom postupanju prema pomorcima u slučaju pomorske nesreće” znači smjernice priložene rezoluciji LEG. 3(91) Pravnog odbora IMO-a od 27. travnja 2006. koje je odobrilo upravno tijelo ILO-a na svojoj 296. sjednici od 12. do 16. lipnja 2006.;

▼B

(b) „brodar” znači vlasnik ili upravitelj broda;

(c) „agent” znači svaka osoba koja ima mandat ili je ovlaštena za dostavu podataka u ime brodara;

(d) „krcatelj” znači bilo koja osoba koja zaključi ugovor o prijevozu roba s prijevoznikom, ili se u njezino ime ili po njezinom ovlaštenju takav ugovor zaključuje;

(e) „kompanija” znači kompanija u smislu značenja Propisa 1.(2), poglavlja IX., SOLAS Konvencije;

(f) „brod” znači svaki pomorski brod ili plovilo;

(g) „opasni tereti” znači:

— tereti razvrstani u IMDG Kodeks,

— opasne tekuće tvari navedene u poglavlju 17. IBC Kodeksa,

— ukapljeni plinovi navedeni u poglavlju 19. IGC Kodeksa,

— krutine navedene u Dodatku B. BC Kodeksa.

Također su uključeni tereti za čiji su prijevoz utvrđeni odgovarajući preduvjeti u skladu sa stavkom 1.1.3. IBC Kodeksa ili stavkom 1.1.6. IGC Kodeksa;

(h) „onečišćujući tereti” znači:

— ulja kako su definirana u Prilogu I., MARPOL konvencije,

— štetne tekuće tvari kako su definirane u Prilogu II., MARPOL konvencije,

— štetne tvari kako su definirane u Prilogu III., MARPOL konvencije;

(i) „jedinica za prijevoz tereta” znači cestovno teretno vozilo, željeznički teretni vagon, teretni kontejner, cestovna cisterna, željeznički vagon ili prijenosni tank;

▼B

(j) „naslov” znači naziv i komunikacijske veze putem kojih se, prema potrebi, može uspostaviti kontakt s brodarom, agentom, lučkom upravom, nadležnim tijelom ili bilo kojom drugom ovlaštenom osobom ili tijelom koje posjeduje detaljne podatke o brodskom teretu;

▼M1

(k) „nadležna tijela” znači tijela i organizacije koje odrede države članice za obavljanje dužnosti u skladu s ovom Direktivom;

▼B

(l) „lučka uprava” znači nadležna uprava ili tijelo koje, za svaku luku, države članice odrede za primanje i prosljeđivanje podataka koji se dostavljaju u skladu s ovom Direktivom;

(m) „mjesto zakloništa” znači luka, dio luke ili drugog zaštitnog pristaništa ili sidrišta ili bilo koje drugo zaklonjeno područje koje država članica odredi za smještaj brodova u pogibelji;

(n) „obalna postaja” znači bilo koje od sljedećeg, kako su sukladno ovoj Direktivi odredile države članice: služba nadzora i upravljanja pomorskim prometom; uređaj na kopnu odgovoran za obvezni sustav obavješćivanja koji je odobrio IMO; ili tijelo odgovorno za koordinaciju operacija traženja i spašavanja ili operacija za rješavanje onečišćenja mora;

(o) „služba za nadzor i upravljanje pomorskim prometom (VTS)” znači služba kojoj je svrha da poboljša sigurnost i učinkovitost pomorskog prometa i zaštiti okoliš, koja može djelovati na promet i reagirati na prometne situacije koje se javljaju na području VTS-a;

(p) „sustav usmjerene i odijeljene plovidbe” znači svaki sustav jednog ili više plovnih putova ili mjera usmjerene i odijeljene plovidbe usmjeren smanjenju rizika od nesreća; uključuje sheme odijeljene plovidbe, dvosmjerne plovne putove, preporučene pravce, područja koja treba izbjegavati, priobalne prometne zone, zaobilazne putove, područja opreza i plovidbene putove za brodove duboka gaza;

(q) „tradicionalni brodovi” znači sve vrste povijesnih brodova i njihove replike, uključujući one projektirane za poticanje i promicanje tradicionalnih vještina pomoraca, koji zajedno služe kao živući spomenici kulture, kojima se upravlja u skladu s tradicionalnim načelima pomorskih vještina i tehnika;

(r) „nezgoda” znači nezgoda u okviru značenja IMO-vog Kodeksa za istraživanje pomorskih nezgoda i nesreća;

▼M1

(s) „SafeSeaNet” je sustav Zajednice za razmjenu pomorskih informacija koji je razvila Komisija u suradnji s državama članicama da bi osigurala provedbu zakonodavstva Zajednice;

▼M1

(t) „redovna linija” je niz prijelaza broda preko mora koji se obavljaju radi povezivanja dviju ili više istih luka, prema objavljenom rasporedu ili koji su tako redoviti i učestali da predstavljaju prepoznatljiv sustavni niz;

(u) „ribarski brod” je svako plovilo opremljeno za komercijalno iskorištavanje živih vodenih bogatstava;

(v) „brod koji treba pomoć” znači, ne dovodeći u pitanje odredbe Konvencije SAR u vezi sa spašavanjem osoba, brod u situaciji koja bi mogla uzrokovati njegov gubitak ili opasnost za okoliš ili plovidbu;

(w) „LRIT” je sustav za identifikaciju i praćenje brodova na velikoj udaljenosti u skladu s pravilom SOLAS V./19.-1.

▼B

GLAVA I.

IZVJEŠĆIVANJE S BRODOVA I NADZOR

Članak 4.

Prijava prije ulaska u luke država članica

1. Brodar, agent ili zapovjednik broda koji je na putu za luku države članice, prijavljuje lučkoj upravi podatke iz Priloga I. točke 1.:

(a) najmanje dvadeset četiri sata unaprijed; ili

(b) najkasnije u vrijeme kad brod napušta prethodnu luku, ako je vrijeme putovanja kraće od dvadeset četiri sata; ili

(c) ako luka pristajanja nije poznata ili je promijenjena tijekom putovanja, čim ti podaci budu poznati;

2. Brodovi koji dolaze iz luke izvan Zajednice i na putu su za luku države članice a prevoze opasne ili onečišćujuće tvari, moraju ispunjavati obveze prijave iz članka 13.

Članak 5.

Nadzor brodova koji ulaze u područje sustava obveznog izvješćivanja s brodova

1. Dotična država članica mora nadzirati i poduzimati sve potrebne i odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da svi brodovi koji ulaze u područje sustava obveznog izvješćivanja s brodova, koji je donio IMO u skladu s Propisom 11., poglavljem V. Konvencije SOLAS, a kojim upravlja jedna ili više država, od kojih je najmanje jedna država članica, u skladu s odgovarajućim smjernicama i kriterijima koje je razvio IMO, zadovoljavaju taj sustav te da javljaju tražene podatke, ne dovodeći u pitanje dodatne podatke koje zahtijeva država članica u skladu s Rezolucijom IMO A.851(20).

▼B

2. Prilikom dostavljanja novog sustava obveznog izvješćivanja s brodova IMO-u na usvajanje ili prijedloga izmjena postojećeg sustava izvješćivanja, država članica u svoj prijedlog mora uključiti najmanje one podatke navedene u Prilogu I. točki 4.

Članak 6.

Upotreba automatskog identifikacijskog sustava

1. Svaki brod koji pristaje u luci države članice, mora, u skladu s rasporedom utvrđenim u Prilogu II. točki I., imati AIS sustav koji ispunjava standarde izvedbe koje je utvrdio IMO.

2. Brodovi opremljeni AIS sustavom moraju taj sustav imati stalno uključen, osim kada međunarodni ugovori, pravila ili standardi predviđaju zaštitu podataka o plovidbi.

▼M1

Članak 6.a

Uporaba automatskih identifikacijskih sustava (AIS) na ribarskim brodovima

Svaki ribarski brod čija je ukupna duljina veća od 15 metara, a koji plovi pod zastavom države članice i upisan je u Zajednici, ili plovi u unutarnjim vodama ili teritorijalnom moru države članice ili iskrcava svoj ulov u luci države članice, opremljen je, u skladu s vremenskim rasporedom iz Priloga II. dijela I. točke 3., sustavom AIS (klasa A) koji ispunjava izvedbene standarde IMO-a.

Ribarski brodovi opremljeni sustavom AIS taj sustav stalno održavaju u radu. U iznimnim okolnostima AIS se može isključiti ako zapovjednik smatra da je to potrebno radi sigurnosti i zaštite njegovog broda.

Članak 6.b

Uporaba sustava za identifikaciju i praćenje brodova na velikoj udaljenosti (LRIT)

1. Brodovi na koje se primjenjuje pravilo SOLAS V./19.-1. te izvedbeni standardi i funkcionalni zahtjevi koje je donio IMO, imaju opremu LRIT u skladu s tim pravilom kada pristaju u luci države članice.

Države članice i Komisija surađuju radi određivanja zahtjeva u vezi s ugradnjom opreme za odašiljanje informacija LRIT na brodove koji plove u vodama pokrivenima fiksnim baznim postajama sustava AIS država članica, te dostavljaju IMO-u sve odgovarajuće mjere.

2. Komisija surađuje s državama članicama u uspostavljanju europskog centra podataka LRIT zaduženog za obradu podataka sustava za identifikaciju i praćenje brodova na velikoj udaljenosti.

▼B

Članak 7.

Upotreba sustava usmjerene i odijeljene plovidbe

1. Države članice moraju pratiti i poduzimati sve potrebne i odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da svi brodovi koji ulaze u područje obveznog sustava usmjerene i odijeljene plovidbe koji je donio IMO u skladu s Propisom 10. poglavlja V. Konvencije SOLAS, a koji upotrebljava jedna ili više država, od kojih je barem jedna država članica, koriste sustav u skladu s odgovarajućim preporukama i kriterijima koje je razvio IMO.

2. Kada države članice na svoju odgovornost provode sustav usmjerene i odijeljene plovidbe koji nije donio IMO, države članice moraju uzeti u obzir, kadgod je to moguće, smjernice i kriterije koje je razvio IMO i javno objaviti sve podatke potrebne za sigurnu i učinkovitu upotrebu sustava usmjerene i odijeljene plovidbe.

Članak 8.

Praćenje usklađenosti brodova sa sustavom nadzora i upravljanja pomorskim prometom

Države članice moraju pratiti i poduzimati sve potrebne i odgovarajuće mjere kako bi osigurale:

(a) da brodovi koji ulaze u područje primjene VTS-a kojim upravlja jedna ili više država, od kojih je barem jedna država članica, unutar njihovog teritorijalnog mora, a koji se temelji na smjernicama koje je razvio IMO, sudjeluju u VTS-u i poštuju njegova pravila;

(b) da brodovi koji plove pod zastavom države članice ili brodovi koji plove prema luci države članice i ulaze u područje primjene takvog VTS-a izvan teritorijalnog mora države članice, a koji se temelji na smjernicama koje je razvio IMO, su usklađeni s pravilima tog VTS-a;

(c) da brodovi koji plove pod zastavom treće zemlje i nisu na putu za luku države članice, koji ulaze u područje VTS-a izvan teritorijalnog mora države članice, poštuju pravila tog VTS-a, kadgod je to moguće. Države članice moraju izvješćivati dotičnu državu zastave o svakom očitom i ozbiljnom kršenju tih pravila u takvom VTS području.

Članak 9.

Infrastruktura sustava izvješćivanja s brodova, sustava usmjerene i odijeljene plovidbe i službi za nadzor i upravljanje pomorskim prometom

1. Države članice moraju poduzeti sve potrebne i odgovarajuće mjere kako bi postepeno, prema vremenskom redoslijedu usklađenom s rasporedom navedenim u Prilogu II. točki I., nabavile odgovarajuću opremu i kopnene uređaje za primanje i korištenje AIS podataka, vodeći računa o dometu nužnom za prijenos izvješća.

▼B

2. Postupak postavljanja sve potrebne opreme i kopnenih uređaja za provedbu ove Direktive dovršit će se do kraja 2007. Države članice moraju osigurati da odgovarajuća oprema za prenošenje podataka i međusobnu razmjenu istih između nacionalnih sustava država članica bude u upotrebi najkasnije godinu dana nakon toga.

3. Države članice moraju osigurati da obalne postaje zadužene za praćenje usklađenosti sa sustavima za nadzor i upravljanje pomorskim prometom i sustavima usmjerene i odijeljene plovidbe imaju na raspolaganju dovoljno kvalificiranog osoblja, kao i odgovarajuća sredstva komunikacije i praćenja broda te da rade u skladu s odgovarajućim smjernicama IMO-a.

Članak 10.

Sustavi bilježenja podataka o plovidbi

1. Države članice moraju pratiti i poduzimati sve potrebne i odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da brodovi koji pristaju u luku države članice imaju sustav bilježenja podataka o plovidbi (VDR) u skladu s propisima utvrđenim u Prilogu II. točki II. Sva izuzeća koja su odobrena ro-ro putničkim brodovima ili brzim putničkim plovilima sukladno članku 4. stavku 1. točki (d) Direktive Vijeća 1999/35/EZ od 29. travnja 1999. o sustavu obveznih pregleda radi sigurnog obavljanja linijske plovidbe ro-ro putničkih brodova i brzih putničkih plovila ([1]), prestaju važiti 5. kolovoza 2002.

2. Podaci koji su prikupljeni pomoću sustava VDR moraju biti dostupni dotičnoj državi članici u slučaju istrage nakon nesreće koja se dogodila u vodama u nadležnosti države članice. Države članice pobrinut će se da se ti podaci upotrijebe u istrazi i da se na odgovarajući način analiziraju. Države članice pobrinut će se da se nalazi istrage objave što je ranije moguće, tj. čim ona bude završena.

▼M2

———————

▼B

GLAVA II.

OBAVJEŠĆIVANJE O OPASNIM ILI ONEČIŠĆUJUĆIM TERETIMA NA BRODOVIMA (HAZMAT)

▼M1

Članak 12.

Potrebne informacije u vezi s prijevozom opasnih tvari

1. Opasne ili onečišćujuće tvari ne smiju se predati radi prijevoza ni preuzeti na brod, bez obzira na njegovu veličinu, u luci države članice ako se zapovjedniku ili brodaru prije ukrcavanja robe na brod ne dostavi izjava koja sadrži sljedeće podatke:

(a) podatke navedene u Prilogu I.(2.);

([1]) SL L 138, 1.6.1999., str. 1.

▼M3

(b) za tvari iz Priloga I. Konvenciji MARPOL, sigurnosni list u kojem su navedeni detaljni podaci o fizikalno-kemijskim svojstvima proizvoda, uključujući prema potrebi viskoznost izraženu u cSt pri 50 °C i gustoću pri 15 °C te ostale podatke sadržane u sigurnosnom listu u skladu s rezolucijom MSC.286(86);

▼M1

(c) brojeve za hitne pozive krcatelja ili neke druge osobe ili tijela koje ima informacije o fizikalno-kemijskim svojstvima proizvoda i o mjerama koje treba poduzeti u slučaju nužde.

2. Plovila koja dolaze iz luke izvan Zajednice i pristaju u luci države članice, a koja prevoze opasne ili onečišćujuće tvari, imaju izjavu koju osigurava krcatelj, a koja sadrži podatke koji se zahtijevaju prema stavku 1. točkama (a), (b) i (c).

3. Dužnost je i obveza krcatelja da dostavi zapovjedniku ili brodaru tu izjavu, te da osigura da je pošiljka predana radi prijevoza stvarno ona koja je prijavljena u skladu sa stavkom 1.

▼B

Članak 13.

Obavješćivanje o opasnim ili onečišćujućim teretima koji se prevoze na brodu

1. Brodar, agent ili zapovjednik broda, neovisno o njegovoj veličini, koji prevozi opasne ili onečišćujuće terete i napušta luku države članice, najkasnije u trenutku isplovljavanja, podatke navedene u Prilogu I. točki 3., prijavljuje nadležnom tijelu koje odredi ta država članica.

2. Brodar, agent ili zapovjednik broda, neovisno o njegovoj veličini, koji prevozi opasne ili onečišćujuće terete pri dolasku iz luke izvan Zajednice na putu za luku države članice ili sidrište smješteno u teritorijalnim vodama države članice, najkasnije nakon isplovljavanja iz luke ukrcaja ili čim je poznata luka odredišta ili mjesto sidrišta, ako ovaj podatak nije bio na raspolaganju u trenutku isplovljavanja, prijavljuje podatke navedene u Prilogu I. točki 3., nadležnom tijelu države članice u kojoj se nalazi prva luka odredišta ili sidrište.

3. Države članice mogu odrediti postupak kojim se ovlašćuje brodar, agent ili zapovjednik broda naveden u stavcima 1. i 2. da prema potrebi lučkim upravama luke isplovljavanja ili odredišta u Zajednici prijavi podatke navedene u Prilogu I. točki 3.

Taj postupak mora, u svakom trenutku, bude li to potrebno, osigurati nadležnom tijelu pristup podacima navedenima u Prilogu I. točki 3. U tu svrhu, dotična lučka uprava mora zadržati podatke navedene u Prilogu I. točki 3. dovoljno dugo kako bi se mogli koristiti u slučaju nesreće ili nezgode na moru. Lučka uprava mora poduzeti potrebne mjere za dostavu ovih podataka u elektroničkom obliku nadležnom tijelu bez odlaganja, 24 sata na dan.

▼B

4. Brodar, agent ili zapovjednik broda moraju dostaviti podatke o teretu navedene u Prilogu I. točki 3. lučkoj upravi ili nadležnom tijelu.

Podaci se šalju elektroničkim putem kadgod je to moguće. Razmjena elektroničkih poruka mora upotrebljavati sintakse i postupke navedene u Prilogu III.

Članak 14.

Računalna razmjena podataka među državama članicama

Države članice surađuju kako bi osigurale međupovezanost i međuoperativnost nacionalnih sustava koji se upotrebljavaju za rukovanje podacima navedenim u Prilogu I.

Komunikacijski sustavi uspostavljeni sukladno prvom podstavku moraju imati sljedeće značajke:

(a) razmjena podataka mora biti elektronička i mora omogućivati primanje i obradu poruka primljenih u skladu s člankom 13.;

(b) sustav mora omogućavati prijenos podataka 24 sata na dan;

▼M1

(c) na zahtjev, preko sustava SafeSeaNet, te ako su te informacije potrebne radi sigurnosti plovidbe ili zaštite ili očuvanja morskog okoliša, države članice su u mogućnosti odmah poslati informacije o brodu i opasnim ili onečišćujućim tvarima na brodu nacionalnim i lokalnim nadležnim tijelima druge države članice.

Članak 15.

Izuzeća

1. Države članice mogu izuzeti od zahtjeva iz članaka 4. i 13. redovne linije između luka smještenih na njihovom državnom području ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) kompanija koja održava te redovne linije vodi i ažurira popis dotičnih brodova i šalje taj popis dotičnom nadležnom tijelu;

(b) za svako obavljeno putovanje, podaci navedeni u dijelu 1. ili 3. Priloga I., ovisno o slučaju, dostavljaju se nadležnom tijelu na zahtjev. Kompanija uspostavlja unutarnji sustav kako bi osigurala mogućnost elektroničkog slanja tih informacija nadležnom tijelu, na zahtjev 24 sata bez odlaganja, u skladu s člankom 4. stavkom 1. ili člankom 13. stavkom 4. ovisno o slučaju;

(c) svako odstupanje od predviđenog vremena dolaska u luku odredišta ili peljarsku postaju od tri sata ili više prijavljuje se luci dolaska ili nadležnom tijelu u skladu s člankom 4. ili člankom 13. ovisno o slučaju;

(d) izuzeća se daju samo pojedinim brodovima za posebnu liniju.

▼M1

U smislu prvog podstavka, linija se ne može smatrati redovnom linijom ako nije namijenjena da prometuje najmanje jedan mjesec.

Izuzeća od zahtjeva iz članaka 4. i 13. ograničena su na putovanja s redovnim trajanjem do 12 sati.

2. Kada međunarodna redovna linija prometuje između dviju ili više država, od kojih je najmanje jedna država članica, svaka uključena država članica može zahtijevati da druge države članice odobre izuzeće za tu liniju. Sve uključene države članice, uključujući i dotične obalne države, surađuju u odobravanju izuzeća dotičnoj liniji u skladu s uvjetima iz stavka 1.

3. Države članice periodično provjeravaju jesu li ispunjeni uvjeti navedeni u stavcima 1. i 2. Ako se najmanje jedan od tih uvjeta više ne ispunjava, države članice odmah povlače mogućnost izuzeća za dotičnu kompaniju.

4. Države članice dostavljaju Komisiji popis kompanija i brodova kojima je odobreno izuzeće prema ovom članku te sva ažuriranja tog popisa.

▼B

GLAVA III.

PRAĆENJE OPASNIH BRODOVA I INTERVENCIJE U SLUČAJU NESREĆA I NEZGODA NA MORU

Članak 16.

Prijenos podataka u vezi određenih brodova

1. Brodovi koji ispunjavaju dolje navedene kriterije smatraju se brodovima koji predstavljaju potencijalnu opasnost za brodarstvo ili prijetnju pomorskoj sigurnosti, sigurnosti pojedinaca ili okoliša:

(a) brodovi koji su tijekom svoga putovanja:

— sudjelovali u nesrećama ili nezgodama na moru navedenim u članku 17.; ili

— nisu ispunili zahtjeve o izvješćivanju koje nalaže ova Direktiva, ili

— nisu poštovali primjenjive propise za sustave usmjerene i odijeljene plovidbe i VTS sustave za koje je odgovorna država članica;

(b) brodovi za koje postoji dokaz ili vjerojatni dokaz o namjernom ispuštanju nafte ili drugim kršenjima Konvencije MARPOL u vodama pod nadležnošću države članice;

(c) brodovi kojima je odbijen pristup lukama država članica ili koji su predmet prijave države članice sukladno Prilogu I-1. Direktive Vijeća 95/21/EZ od 19. lipnja 1995. o pomorskom nadzoru države luke ([1]);

([1]) SL L 157, 7.7.1995., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2001/106/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 19, 22.1.2002., str. 17.).

▼M1

(d) brodovi koji nisu obavijestili o potvrdama o osiguranju ili financijskim jamstvima u skladu sa zakonodavstvom Zajednice i međunarodnim pravilima, ili ih nemaju;

(e) brodovi za koje su peljari ili lučka tijela prijavili očite nepravilnosti koje mogu dovesti u pitanje njihovu sigurnu plovidbu ili uzrokovati opasnost za okoliš.

▼B

2. Obalne postaje koje imaju odgovarajuće podatke o brodovima navedenima u stavku 1., iste šalju dotičnim obalnim postajama u drugim državama članicama smještenima duž planiranog plovidbenog puta broda.

3. Države članice osiguravaju da podaci koji su im dostavljeni sukladno stavku 2. budu proslijeđeni odgovarajućoj lučkoj upravi i/ili bilo kojem drugom tijelu koje odredi država članica. Ovisno o broju raspoloživog osoblja, države članice provode odgovarajući inspekcijski pregled ili provjeru u svojim lukama, bilo na svoju vlastitu inicijativu ili na zahtjev druge države članice, ne dovodeći u pitanje bilo koju obvezu nadzora države luke. One sve zainteresirane države članice obavješćuju o rezultatima akcija koje su poduzele.

Članak 17.

Izvješćivanje o nesrećama i nezgodama na moru

1. Ne dovodeći u pitanje međunarodno pravo i imajući u vidu sprječavanje ili ublažavanje svake značajne prijetnje pomorskoj sigurnosti, sigurnosti pojedinaca ili okoliša, države članice prate i poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da će zapovjednik broda koji plovi unutar njihovog područja traganja i spašavanja ili isključivog gospodarskog pojasa ili istovjetnog područja, odmah izvijestiti obalne postaje odgovorne za to geografsko područje:

(a) o svakoj nesreći ili nezgodi koja utječe na sigurnost broda, kao što je sudar, nasukavanje, oštećenje, kvar ili lom, naplavljivanje ili premještanje tereta, svako oštećenje trupa ili oštećenje konstrukcije broda;

(b) o svakoj nesreći ili nezgodi koja ugrožava sigurnost pomorskog prijevoza, kao što su kvarovi koji mogu utjecati na sposobnost manevriranja ili sposobnost broda za plovidbu ili bilo koji nedostaci koji utječu na pogonski sustav ili kormilarski mehanizam, sustav proizvodnje električne energije, navigacijsku opremu ili komunikacijsku opremu;

(c) o svakoj situaciji koja bi mogla dovesti do onečišćenja voda ili obale države članice, kao što je ispuštanje ili opasnost od ispuštanja onečišćujućih proizvoda u more;

(d) o svakoj mrlji od onečišćujućih materijala i spremnicima ili paketima koji su uočeni kako plutaju morem.

▼B

2. U izvješću poslanom u svrhu primjene stavka 1. navode se najmanje podaci o identitetu broda, njegovom položaju, luci polaska, luci odredišta, adresi na kojoj se mogu pribaviti podaci o opasnim i onečišćujućim teretima koji se prevoze na brodu, broju osoba na brodu, pojedinostima o nesreći i svim odgovarajućim podacima navedenima u IMO Rezoluciji A.851(20).

Članak 18.

Mjere u slučaju izuzetno lošeg vremena

1. Kada u slučaju izuzetno lošeg vremena ili stanja mora nadležna tijela koja odrede države članice smatraju da postoji ozbiljna prijetnja od onečišćenja njihovih plovnih područja ili obalnih zona, ili plovnih područja ili obalnih zona drugih država, ili da je sigurnost ljudskih života u opasnosti, ona moraju:

(a) gdje je to moguće, detaljno obavijestiti zapovjednika broda koji se nalazi u dotičnom lučkom području i namjerava uploviti ili isploviti iz luke, o stanju mora i vremenskim prilikama, i kada je to značajno i moguće, o opasnosti koju iste predstavljaju za njegov/njezin brod, teret, posadu i putnike;

(b) ne dovodeći u pitanje dužnost pomaganja brodovima u pogibelji i sukladno članku 20., poduzeti bilo koje druge odgovarajuće mjere koje mogu uključiti preporuku ili zabranu, bilo za određeni brod ili za brodove općenito, uplovljavanja ili isplovljavanja iz luke na pogođenim područjima sve dok se ne utvrdi da više ne postoji rizik za ljudski život i/ili za okoliš;

(c) poduzeti odgovarajuće mjere da bi se što je moguće više ograničilo ili, ako je potrebno, zabranilo krcanje goriva na brodove u njihovim teritorijalnim vodama.

2. Zapovjednik obavješćuje kompaniju o odgovarajućim mjerama ili preporukama navedenima u stavku 1. Ovo, međutim, ne dovodi u pitanje odluku zapovjednika koja se temelji na njegovoj stručnoj procjeni u skladu s Konvencijom SOLAS. Kada odluka koju donese zapovjednik broda nije u skladu s mjerama navedenima u stavku 1., o razlozima za svoju odluku obavješćuje nadležna tijela.

3. Odgovarajuće mjere ili preporuke navedene u stavku 1. temelje se na stanju mora i vremenskoj prognozi pribavljenoj od stručne meteorološke službe koju priznaje država članica.

▼M1

Članak 18.a

Mjere u slučaju opasnosti zbog pojave leda

1. Ako nadležna tijela smatraju da je zbog stanja leda ozbiljno ugrožena sigurnost ljudskog života na moru ili zaštita njihovih plovidbenih područja ili obalnih zona, ili zaštita plovidbenih područja ili obalnih zona drugih država:

(a) zapovjedniku broda koji je u području njihove nadležnosti ili namjerava uploviti u jednu od njihovih luka ili isploviti iz nje, dostavljaju

▼M1

odgovarajuće informacije o stanju leda, preporučenim rutama i službama za probijanje leda u području njihove nadležnosti;

(b) mogu, ne dovodeći u pitanje obvezu pomaganja brodovima koji trebaju pomoć i druge obveze koje proizlaze iz odgovarajućih međunarodnih pravila, zatražiti da brod koji je u dotičnom području i namjerava uploviti u luku ili terminal ili isploviti iz njega ili isploviti sa sidrišta, ispravama dokaže da ispunjava zahtjeve u pogledu čvrstoće i snage razmjerno stanju leda u dotičnom području.

2. Mjere poduzete sukladno stavku 1. temelje se, u pogledu podataka o stanju leda, na vremenskoj prognozi i prognozi o stanju leda koje daje kvalificirana meteorološka služba za informiranje koju priznaje država članica.

▼B

Članak 19.

Mjere koje se odnose na nesreće ili nezgode na moru

1. U slučaju nesreća ili nezgoda na moru navedenih u članku 17., države članice poduzimaju sve odgovarajuće mjere sukladno međunarodnom pravu kada je potrebno osigurati sigurnost pomorskog prijevoza i osoba i zaštititu morskog i obalnog okoliša.

U Prilogu IV. naveden je neiscrpni popis mjera koje su na raspolaganju državama članicama sukladno ovome članku.

2. Brodar, zapovjednik broda i vlasnik opasnih ili onečišćujućih tereta koji se prevoze na brodu, mora, u skladu s nacionalnim i međunarodnim pravom, na njihov zahtjev u potpunosti surađivati s nadležnim nacionalnim tijelima radi umanjivanja posljedica nesreće ili nezgode na moru.

▼M1

U tu svrhu dostavljaju nadležnim nacionalnim tijelima, na zahtjev, podatke iz članka 12.

▼B

3. Zapovjednik broda na koji se primjenjuju odredbe ISM Kodeksa, u skladu s tim Kodeksom, obavješćuje kompaniju o svakoj nesreći ili nezgodi, kako je navedeno u članku 17. stavku 1., koja se dogodila na moru. Čim je obaviještena o takvoj situaciji, kompanija mora kontaktirati nadležnu obalnu postaju i staviti im se na raspolaganje ako je to potrebno.

▼M1

4. U skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, države članice uzimaju u obzir odgovarajuće odredbe smjernica IMO-a o pravednom postupanju prema pomorcima u slučaju pomorske nesreće u vodama pod njihovom jurisdikcijom.

▼M1

Članak 20.

Nadležno tijelo za prihvat brodova koji trebaju pomoć

1. Države članice određuju jedno ili više nadležnih tijela s potrebnim stručnim znanjem i ovlastima da u trenutku akcije na vlastitu inicijativu donesu samostalne odluke o prihvatu brodova koji trebaju pomoć.

2. Tijelo ili tijela iz stavka 1. mogu prema potrebi, a posebno u slučaju ugrožavanja sigurnosti plovidbe i zaštite okoliša, poduzeti bilo koju mjeru navedenu u popisu iz Priloga IV., koji je nepotpun.

3. Tijelo ili tijela iz stavka 1. redovito se sastaju radi razmjenjivanja stručnog znanja i poboljšanja mjera koje se poduzimaju sukladno ovom članku. Mogu se sastati bilo kada zbog posebnih okolnosti.

Članak 20.a

Planovi za prihvat brodova koji trebaju pomoć

1. Države članice izrađuju planove za prihvat brodova kako bi odgovorile na moguće opasnosti koje predstavljaju brodovi koji trebaju pomoć u vodama pod njihovom nadležnošću, uključujući, prema potrebi, opasnosti za ljudski život i okoliš. Tijelo ili tijela iz članka 20. stavka 1. sudjeluju u izradi i provedbi tih planova.

2. Planovi iz stavka 1. pripremaju se nakon savjetovanja s dotičnim strankama, na temelju rezolucija IMO-a A.949(23) i A.950(23), te sadrže najmanje sljedeće:

(a) identitet tijela ili više tijela nadležnih za primanje upozorenja i postupanje s njima;

(b) identitet nadležnog tijela za ocjenjivanje situacije i donošenje odluke o prihvatu ili odbijanju broda kojemu treba pomoć u odabranom mjestu zakloništa;

(c) informacije o obali država članica i sve elemente za lakšu prethodnu ocjenu i brzu odluku u pogledu mjesta zakloništa za brod, uključujući i opis ekoloških, gospodarskih i društvenih čimbenika te prirodnih uvjeta;

(d) postupke ocjenjivanja za prihvat ili odbijanje broda koji treba pomoć u mjestu zakloništa;

(e) odgovarajuća sredstva i uređaje za pomoć, spašavanje te suzbijanje onečišćenja;

(f) postupke za međunarodno usklađivanje i odlučivanje;

(g) postupke u vezi s financijskim jamstvima i odgovornosti koji se primjenjuju na brodove smještene u mjestu zakloništa.

3. Države članice objavljuju ime i adresu tijela ili više tijela iz članka 20. stavka 1. te tijela imenovanih za primanje upozorenja i postupanje s njima.

▼M1

Države članice na zahtjev dostavljaju odgovarajuće informacije o planovima susjednim državama članicama.

U provedbi postupaka predviđenih u planovima za prihvat brodova koji trebaju pomoć, države članice osiguravaju da se odgovarajuće informacije stave na raspolaganje strankama koje su uključene u te akcije.

Ako države članice to zatraže, oni koji primaju informacije u skladu s drugim ili trećim podstavkom podliježu obvezi tajnosti.

4. Države članice dužne su do 30. studenoga 2010. obavijestiti Komisiju o poduzetim mjerama u primjeni ovog članka.

Članak 20.b

Odluka o prihvatu brodova

Tijelo ili tijela iz članka 20. stavka 1. odlučuju o prihvatu broda u mjestu zakloništa nakon prethodne ocjene situacije obavljene na temelju planova iz članka 20.a. Tijelo ili tijela osiguravaju da se brodovima odobri prihvat u mjestu zakloništa ako smatraju da je taj prihvat najbolja mjera za zaštitu ljudskog života ili okoliša.

Članak 20.c

Financijsko jamstvo i nadoknada

1. Nedostatak potvrde o osiguranju u smislu članka 6. Direktive 2009/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o osiguranju brodovlasnika za pomorska potraživanja [1] ne oslobađa državu članicu od prethodne ocjene i odluke iz članka 20.b, te se ne smatra dovoljnim razlogom zbog kojega država članica može odbiti prihvat broda u mjestu zakloništa.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., pri prihvatu broda u mjestu zakloništa država članica može od brodara, zastupnika ili zapovjednika zatražiti da predoči potvrdu o osiguranju u smislu članka 6. Direktive 2009/20/EZ. Zahtjev za predočenje potvrde ne smije uzrokovati odgađanje prihvata broda.

Članak 20.d

Pregled koji obavlja Komisija

Komisija pregledava postojeće mehanizme u državama članicama za nadoknadu mogućih gospodarskih gubitaka koje pretrpi luka ili tijelo zbog odluke donesene u skladu s člankom 20. stavkom 1. Na temelju tog pregleda predlaže i ocjenjuje različite mogućnosti djelovanja. Komisija do 31. prosinca 2011. izvještava Europski parlament i Vijeće o rezultatima pregleda.

[1] SL L 131, 28.5.2009., str. 128.

▼B

Članak 21.

Obavješćivanje dotičnih stranaka

1. Nadležna obalna postaja dotične države članice radijom prenosi, prema potrebi, unutar odgovarajućih područja svaku nesreću ili nezgodu prijavljenu sukladno članku 17. stavku 1., kao i podatke o svakom brodu koji predstavlja prijetnju pomorskoj sigurnosti, sigurnosti pojedinaca ili okoliša.

2. Nadležna tijela koja posjeduju podatke prijavljene u skladu s člancima 13. i 17. donose odgovarajuća rješenja za davanje takvih podataka na zahtjev iz sigurnosnih razloga u svakom trenutku nadležnom tijelu druge države članice.

3. Bilo koja država članica čija su nadležna tijela obaviještena, sukladno ovoj Direktivi ili na neki drugi način, o činjenicama koje za drugu državu članicu predstavljaju ili povećavaju rizik od opasnosti koja prijeti određenim područjima pomorskog prijevoza i obalnim zonama, poduzimaju odgovarajuće mjere da o tome što prije obavijeste sve zainteresirane države članice i savjetuje se s njima u vezi predviđenih aktivnosti. Prema potrebi, države članice surađuju radi poduzimanja zajedničke akcije.

Svaka država članica donosi potrebna rješenja kako bi u potpunosti iskoristila izvješća koje su brodovi dužni proslijediti sukladno članku 17.

GLAVA IV.

PRATEĆE MJERE

Članak 22.

Određivanje i objavljivanje popisa nadležnih tijela

1. Svaka država članica imenuje nadležna tijela, lučku upravu i obalne postaje kojima treba prijaviti podatke u skladu sa zahtjevima ove Direktive.

2. Svaka država članica se brine da brodarska industrija bude primjereno i redovito obaviještena o tijelima i stanicama određenim sukladno stavku 1., uključujući, prema potrebi, geografskom području za koje je nadležna i postupcima utvrđenima za prijavu podataka koji se zahtijevaju ovom Direktivom.

3. Države članice dostavljaju Komisiji popis tijela i postaja koje su odredile sukladno stavku 1., kao i ažuriranje tog popisa.

▼M1

Članak 22.a

SafeSeaNet

1. Države članice za obradu podataka iz ove Direktive uspostavljaju sustave upravljanja pomorskim informacijama na nacionalnoj ili lokalnoj razini.

▼M1

2. Sustavi uspostavljeni na temelju stavka 1. omogućuju operativnu uporabu prikupljenih informacija te ispunjavaju posebno uvjete navedene u članku 14.

3. Kako bi jamčile djelotvornu razmjenu informacija iz ove Direktive, države članice osiguravaju da se nacionalni ili lokalni sustavi uspostavljeni za prikupljanje, obradu i pohranjivanje informacija mogu međusobno povezati sa sustavom SafeSeaNet. Komisija osigurava da SafeSeaNet djeluje 24 sata na dan. Opis i načela sustava SafeSeaNet utvrđeni su u Prilogu III.

4. Ne dovodeći u pitanje stavak 3., ako posluju na temelju sporazuma unutar Zajednice ili u okviru prekograničnih međuregionalnih ili transnacionalnih projekata unutar Zajednice, države članice dužne su osigurati da informacijski sustavi ili mreže ispunjavaju zahtjeve ove Direktive te da su usklađeni i povezani sa sustavom SafeSeaNet.

▼B

Članak 23.

Suradnja država članica i Komisije

Države članice i Komisija surađuju na postizanju sljedećih ciljeva:

(a) optimalnom iskorištavanju podataka primljenih sukladno ovoj Direktivi, poglavito razvijanjem odgovarajućih telematskih veza između obalnih postaja i lučke uprave radi razmjene podataka koji se odnose na kretanje brodova, njihova procijenjena vremena dolaska u luke i njihov teret;

(b) razvijanju i povećanju učinkovitosti telematskih veza između obalnih postaja država članica radi dobivanja jasnije slike o prometu, unaprjeđenja nadzora brodova u prolazu i usklađivanja te, koliko je to moguće, pojednostavljenja izvješća koji se zahtijevaju od brodova koji plove;

▼M1

(c) proširiti pokrivenost sustava Zajednice za nadzor i upravljanje pomorskim prometom i/ili njegovo ažuriranje radi poboljšanja identifikacije i nadzora brodova uzimajući u obzir razvoj na području informacijskih i komunikacijskih tehnologija. U tu svrhu, države članice i Komisija surađuju u uspostavljanju, prema potrebi, obveznih sustava izvještavanja, obveznih službi nadzora pomorskog prometa te odgovarajućih sustava odvajanja i usmjeravanja plovidbe brodova, radi podnošenja na odobrenje IMO-u. One također surađuju, unutar dotičnih regionalnih ili međunarodnih tijela, na razvoju sustava identifikacije i praćenja brodova na velikoj udaljenosti;

▼B

(d) sastavljanju, prema potrebi, zajedničkih planova za zbrinjavanje brodova u pogibelji;

▼M1

(e) osigurati međusobnu povezanost i interoperabilnost nacionalnih sustava koji se upotrebljavaju za upravljanje informacijama iz Priloga I. te razvijati i ažurirati SafeSeaNet.

▼M1

Članak 23.a

Obrada i upravljanje pomorskim sigurnosnim informacijama

1. Komisija osigurava, prema potrebi, obradu, uporabu i distribuciju informacija prikupljenih na temelju ove Direktive tijelima koja odrede države članice.

2. Komisija prema potrebi doprinosi razvoju i djelovanju sustava za prikupljanje i distribuciju podataka u vezi sa sigurnosti plovidbe, posebno preko sustava „Equasis” ili bilo kojeg drugog jednakovrijednog javnog sustava.

Članak 24.

Tajnost informacija

1. Države članice, u skladu sa zakonodavstvom Zajednice ili nacionalnim zakonodavstvom, poduzimaju potrebne mjere da osiguraju tajnost informacija koje im se šalju u skladu s ovom Direktivom i upotrebljavaju te informacije samo u skladu s ovom Direktivom.

2. Komisija ispituje moguće probleme u pogledu sigurnosne zaštite mreže i podataka, te predlaže odgovarajuće izmjene Priloga III. da bi se poboljšala sigurnosna zaštita mreže.

▼B

Članak 25.

Praćenje provedbe ove Direktive i sankcije

1. Države članice provode redovne preglede i sve druge aktivnosti koje su potrebne za provjeru funkcioniranja kopnenih telematskih sustava uspostavljenih radi ispunjavanja zahtjeva ove Direktive, a posebno njihovu sposobnost da bez odlaganja, 24 sata na dan primaju ili odašilju podatke prijavljene sukladno člancima 13. i 15.

2. Države članice utvrđuju sustav sankcija za slučaj kršenja nacionalnih odredbi donesenih sukladno ovoj Direktivi i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi se osigurala primjena tih sankcija. Tako predviđene sankcije su učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

3. Države članice bez odlaganja obavješćuju državu zastave i svaku drugu dotičnu državu o mjerama poduzetim u vezi s brodovima koji ne plove pod njihovom zastavom sukladno člancima 16. i 19. i stavku 2. ovog članka.

4. Kada država članica utvrdi, u slučaju nesreće ili nezgode na moru navedene u članku 19., da kompanija nije bila u mogućnosti uspostaviti i održati vezu s brodom ili s dotičnim obalnim postajama, ona o tome obavješćuje državu koja je izdala ili u čije je ime izdana ISM isprava o usklađenosti i pripadajuća svjedodžba o upravljanju sigurnošću.

▼B

Kada ozbiljnost kvara pokazuje da postoji velika učestalost u neusklađenom funkcioniranju sustava upravljanja sigurnošću kompanije koja je osnovana u državi članici, država članica koja je brodu izdala ispravu o usklađenosti ili svjedodžbu o upravljanju sigurnošću odmah poduzima potrebne mjere protiv dotične kompanije s ciljem povlačenja isprave o usklađenosti i pripadajuće svjedodžbe o upravljanju sigurnošću.

Članak 26.

Ocjenjivanje

1. Države članice moraju do 5. veljače 2007. izvijestiti Komisiju o napretku u provođenju Direktive, posebno odredaba članaka 9., 10., 18., 20., 22., 23. i 25. Države članice moraju do 31. prosinca 2009. izvijestiti Komisiju o potpunoj provedbi Direktive.

2. Na temelju izvješća navedenih u stavku 1., Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o provođenju ove Direktive šest mjeseci nakon toga. U svojim izvješćima, Komisija utvrđuje pomažu li i u kojoj mjeri odredbe ove Direktive, na način kako ih države članice primjenjuju, povećanju sigurnosti i učinkovitosti pomorskog prometa i sprječavanju onečišćenja s brodova.

3. Komisija ispituje jesu li na razini Zajednice potrebne i izvedive mjere koje olakšavaju povrat ili naknadu troškova i šteta nastalih zbog zbrinjavanja brodova u pogibelji, uključujući odgovarajuće zahtjeve za osiguranjem ili druga financijska jamstva.

Komisija do 5. veljače 2007. izvješćuje Europski parlament i Vijeće o rezultatima takvog ispitivanja.

ZAVRŠNE ODREDBE

▼M5

Članak 27.

Izmjene

1. Unutar područja primjene ove Direktive kako je definirano u članku 2. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 27.a kojima se izmjenjuju upućivanja na instrumente Unije i IMO-a iz ove Direktive, definicije iz članka 3. i prilozi kako bi ih se uskladilo s odredbama prava Unije ili međunarodnog prava koje su donesene ili izmijenjene odnosno koje su stupile na snagu.

2. Unutar područja primjene ove Direktive kako je definirano u članku 2. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 27.a kojima se izmjenjuju prilozi I., III. i IV. radi njihove prilagodbe tehničkom napretku i iskustvu stečenu ovom Direktivom.

▼M5

Članak 27.a

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 27. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 26. srpnja 2019. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 27. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016 ([1]).

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 27. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

———————

▼B

Članak 29.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom, najkasnije do 5. veljače 2004. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

([1]) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

▼B

Članak 30.

Ovime se stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 93/75/EEZ počevši od 5. veljače 2004.

Članak 31.

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 32.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼B

PRILOG I.

POPIS PODATAKA KOJI SE PRIJAVLJUJU

1. **Podaci koji se prijavljuju u skladu s člankom 4. – Opći podaci:**

   (a) identifikacija broda (ime, pozivni znak, IMO broj za identifikaciju ili MMSI broj),

   (b) luka odredišta;

   (c) procijenjeno vrijeme dolaska u luku odredišta ili pilotsku stanicu, kako zahtijeva nadležno tijelo i procijenjeno vrijeme odlaska iz te luke;

   (d) ukupan broj osoba na brodu.

2. **Podaci koji se prijavljuju u skladu s člankom 12. – Podaci o teretu:**

   (a) ispravni tehnički nazivi opasnih ili onečišćujućih tereta, brojevi Ujedinjenih naroda (UN) ako postoje, klase rizika prema IMO-u u skladu s Kodeksima IMDG, IBC i IGC te, prema potrebi, klasa broda potrebna za INF terete sukladno definiciji Uredbe VII/14.2., količine takvih tereta i, ako se prevoze u jedinicama za prijevoz tereta koje nisu tankovi, njihov identifikacijski broj;

   (b) adresa na kojoj se mogu pribaviti detaljni podaci o teretu.

3. **Podaci koji se prijavljuju u skladu s člankom 13.:**

   A. Opći podaci:

      (a) identifikacija broda (naziv, pozivni znak, IMO broj za identifikaciju ili MMSI broj);

      (b) luka odredišta;

      (c) za brod koji napušta luku u državi članici: procijenjeno vrijeme odlaska iz luke odlaska ili pilotske stanice, kako to zahtijeva nadležno tijelo i procijenjeno vrijeme dolaska u luku odredišta;

      (d) za brod koji dolazi iz luke koja je izvan Zajednice i na putu je za luku u državi članici: procijenjeno vrijeme dolaska u luku odredišta ili pilotsku stanicu, kako zahtijeva nadležno tijelo;

      (e) ukupan broj osoba na brodu.

   B. Podaci o teretu:

      (a) ispravni tehnički nazivi opasnih ili onečišćujućih tereta, brojevi Ujedinjenih naroda (UN) ako postoje, klase rizika prema IMO-u u skladu s Kodeksima IMDG, IBC i IGC te, prema potrebi, klasa broda kako je definirana Kodeksom INF, količine tih tereta i njihov smještaj na brodu te, ako se prevoze u jedinicama za prijevoz tereta koje nisu tankovi, njihov identifikacijski broj;

      (b) potvrda da se na brodu nalazi popis ili brodski tovarni list ili odgovarajući plan utovara u kojem su detaljnije opisane opasne ili onečišćujuće tvari te njihov smještaj na brodu;

      (c) adresa na kojoj se mogu pribaviti detaljni podaci o teretu.

▼B

4. **Podaci iz članka 5.:**

— A. identifikacija broda (ime, pozivni znak, IMO broj za identifikaciju ili MMSI broj),

— B. datum i vrijeme,

— C ili D. položaj prema zemljopisnoj širini i dužini ili stvarni smjer i udaljenost u nautičkim miljama od jasno označene oznake na kopnu,

— E. smjer,

— F. brzina,

— I. luka odredišta i procijenjeno vrijeme dolaska,

— P. teret i, ako je na brodu prisutan opasan teret, količina i IMO klasa,

— T. adresa za dostavljanje podataka o teretu,

— W. ukupni broj osoba na brodu,

▼M1

— X. Razno:

— karakteristike i procijenjena količina goriva u tanku za brodove s bruto tonažom 1 000 i više,

— navigacijski status.

▼B

5. Zapovjednik broda mora odmah obavijestiti nadležno tijelo ili lučku upravu o svakoj promjeni podataka prijavljenih sukladno ovom Prilogu.

▼M3

PRILOG II.

Zahtjevi koji se primjenjuju na brodsku opremu

I. RIBARSKI BRODOVI

Ribarski brodovi čija je duljina preko svega veća od 15 metara, moraju biti opremljeni automatskim identifikacijskim sustavom (AIS), kako je predviđeno u članku 6.a, prema sljedećem vremenskom rasporedu:

— ribarski brodovi čija je duljina preko svega 24 metra i veća ali manja od 45 metara: najkasnije do 31. svibnja 2012.,

— ribarski brodovi čija je duljina preko svega 18 metara i veća ali manja od 24 metra: najkasnije do 31. svibnja 2013.,

— ribarski brodovi čija je duljina preko svega veća od 15 metara ali manja od 18 metara: najkasnije do 31. svibnja 2014.,

— na novoizgrađene ribarske brodove čija je duljina preko svega veća od 15 metara primjenjuje se zahtjev naveden u članku 6.a od 30. studenoga 2010.

II. BRODOVI KOJI OBAVLJAJU MEĐUNARODNA PUTOVANJA

Putnički brodovi bez obzira na veličinu te svi brodovi, osim putničkih brodova, s bruto tonažom od 300 i više, koji obavljaju međunarodna putovanja i pristaju u luci države članice moraju biti opremljeni automatskim identifikacijskim sustavom (AIS) u skladu s tehničkim i izvedbenim standardima utvrđenim u poglavlju V. Konvencije SOLAS. Putnički brodovi bez obzira na veličinu te svi brodovi, osim putničkih brodova, s bruto tonažom od 3 000 i više, koji obavljaju međunarodna putovanja i pristaju u luci države članice moraju biti opremljeni zapisivačem podataka o putovanju (VDR) u skladu s tehničkim i izvedbenim standardima utvrđenim u poglavlju V. Konvencije SOLAS. U slučaju teretnih brodova izgrađenih prije 1. srpnja 2002., VDR može biti pojednostavljeni zapisivač podatak o putovanju (S-VDR), koji je u skladu s tehničkim i izvedbenim standardima razvijenima u skladu s poglavljem V. Konvencije SOLAS.

III. BRODOVI KOJI OBAVLJAJU PUTOVANJA KOJA NISU MEĐUNARODNA

1. **Automatski identifikacijski sustavi (AIS)**

Putnički brodovi bez obzira na veličinu te svi drugi brodovi s bruto tonažom od 300 i više, koji obavljaju putovanja koja nisu međunarodna, opremljeni su automatskim identifikacijskim sustavom (AIS) u skladu s tehničkim i izvedbenim standardima utvrđenim u poglavlju V. Konvencije SOLAS.

2. **Sustavi zapisivača podataka o putovanju (VDR)**

(a) Putnički brodovi bez obzira na veličinu te svi drugi brodovi osim putničkih brodova, s bruto tonažom od 3 000 i više, izgrađeni 1. srpnja 2002. ili poslije, koji obavljaju putovanja koja nisu međunarodna, opremljeni su zapisivačem podataka o putovanju (VDR) u skladu s tehničkim i izvedbenim standardima razvijenima u skladu s poglavljem V. Konvencije SOLAS.

(b) Teretni brodovi s bruto tonažom od 3 000 i više, izgrađeni prije 1. srpnja 2002., koji obavljaju putovanja koja nisu međunarodna, opremljeni su zapisivačem podataka o putovanju (VDR) ili pojednostavljenim zapisivačem podataka o putovanju (S-VDR) u skladu s tehničkim i izvedbenim standardima razvijenima u skladu s poglavljem V. Konvencije SOLAS.

▼M3

IV. IZUZEĆA

1. **Izuzeća od zahtjeva za ugradnju sustava AIS na brodu**

(a) Države članice mogu izuzeti putničke brodove duljine manje od 15 metara ili s bruto tonažom od 300, koji obavljaju putovanja koja nisu međunarodna, od primjene zahtjeva koji se odnose na AIS, utvrđenih u ovom Prilogu.

(b) Države članice mogu izuzeti brodove, osim putničkih brodova, s bruto tonažom od 300 i više ali manje od 500, koji plove isključivo u unutarnjim morskim vodama države članice i izvan plovidbenih ruta koje obično koriste drugi brodovi opremljeni AIS-om, od zahtjeva za ugradnju sustava AIS, utvrđenih u ovom Prilogu.

2. **Izuzeća od zahtjeva za ugradnju VDR ili S-VDR na brodu**

Države članice mogu odobriti izuzeća od zahtjeva za ugradnju VDR ili S-VDR na sljedeći način:

(a) Putnički brodovi koji obavljaju samo putovanja u morskim područjima osim onih obuhvaćenih klasom A, kako je navedeno u članku 4. Direktive 2009/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([1]), mogu se izuzeti iz zahtjeva da budu opremljeni VDR-om.

(b) Brodovi, osim ro-ro putničkih brodova, izgrađeni prije 1. srpnja 2002. mogu se izuzeti od zahtjeva da budu opremljeni VDR-om ako se može dokazati da je priključivanje VDR-a na postojeću opremu na brodu neopravdano i nepraktično.

(c) Teretni brodovi izgrađeni prije 1. srpnja 2002. koji obavljaju međunarodna putovanja ili putovanja koja nisu međunarodna, mogu se izuzeti od zahtjeva da budu opremljeni S-VDR-om ako će se ti brodovi trajno povući iz uporabe u roku od dvije godine od datuma provedbe navedenoga u poglavlju V. Konvencije SOLAS.

([1]) SL L 163, 25.6.2009., str. 1.

▼M4

PRILOG III.

ELEKTRONIČKE PORUKE I SUSTAV UNIJE ZA RAZMJENU POMORSKIH INFORMACIJA (SAFESEANET)

1. Opći koncept i organizacija

Sustav Unije za razmjenu pomorskih informacija, SafeSeaNet, omogućuje primanje, pohranjivanje, pronalaženje i razmjenu informacija radi sigurnosti plovidbe, sigurnosne zaštite u lukama i na moru, zaštite morskog okoliša te učinkovitosti pomorskog prometa i pomorskog prijevoza.

SafeSeaNet specijalizirani je sustav uspostavljen radi poboljšanja razmjene informacija u elektroničkom obliku među državama članicama te radi osiguravanja odgovarajućih informacija Komisiji i državama članicama u skladu sa zakonodavstvom Zajednice. Sastoji se od mreže nacionalnih sustava SafeSeaNet u državama članicama i središnjeg sustava SafeSeaNet koji djeluje kao čvorište.

Mreža Unije za razmjenu pomorskih informacija povezuje sve nacionalne sustave SafeSeaNet, uspostavljene u skladu s ovom Direktivom, te obuhvaća središnji sustav SafeSeaNet.

2. Upravljanje, rad, razvoj i održavanje

2.1. *Odgovornosti*

2.1.1. Nacionalni sustavi SafeSeaNet

Države članice uspostavljaju i održavaju svoje nacionalne sustave SafeSeaNet koji omogućuju razmjenu pomorskih informacija između ovlaštenih korisnika u nadležnosti mjerodavnog nacionalnog tijela (NCA).

NCA je odgovoran za upravljanje nacionalnim sustavom, što obuhvaća nacionalnu koordinaciju korisnika podataka i pružatelja podataka, te osigurava određivanje oznaka UN LOCODES i uspostavu i održavanje potrebne nacionalne infrastrukture informacijske tehnologije i postupaka opisanih u dokumentu o nadzoru sučelja i funkcija iz točke 2.3.

Nacionalni sustav SafeSeaNet omogućuje međusobno povezivanje ovlaštenih korisnika u nadležnosti NCA-a, a dostupan je utvrđenim sudionicima u pomorskom prometu (vlasnicima brodova, zastupnicima, zapovjednicima, krcateljima i drugima), koje ovlašćuje NCA, posebno kako bi se olakšala elektronička dostava i prijam izvješća u skladu sa zakonodavstvom Zajednice.

2.1.2. Središnji sustav SafeSeaNet

Komisija je odgovorna za upravljanje središnjim sustavom SafeSeaNet i njegov razvoj na razini politike te za nadzor sustava SafeSeaNet, u suradnji s državama članicama, dok je u skladu s Uredbom (EZ) br. 1406/2002 [1] Europskog parlamenta i Vijeća Europska agencija za pomorsku sigurnost u suradnji s državama članicama i Komisijom odgovorna za sljedeće:

— tehničku provedbu i dokumentaciju sustava SafeSeaNet;

— razvoj, rad i integraciju elektroničkih poruka i podataka te održavanje sučelja prema središnjem sustavu SafeSeaNet, uključujući podatke sustava AIS prikupljene putem satelita, te različitim informacijskim sustavima navedenima u ovoj Direktivi te kao što je navedeno u točki 3.

[1] Uredba (EZ) br. 1406/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2002. o osnivanju Europske agencije za pomorsku sigurnost (SL L 208, 5.8.2002., str. 1.).

▼M4

U okviru središnjeg sustava SafeSeaNet, koji funkcionira kao čvorište, međusobno su povezani svi nacionalni sustavi SafeSeaNet te je uspostavljena potrebna infrastruktura informacijske tehnologije i postupci opisani u dokumentu o nadzoru sučelja i funkcija iz točke 2.3.

2.2. *Načela upravljanja*

Komisija osniva stručnu skupinu za upravljanje na visokoj razini koja donosi svoj poslovnik, a sastavljena je od predstavnika država članica i Komisije. Njezine zadaće obuhvaćaju sljedeće aktivnosti:

— davanje preporuka za poboljšanje učinkovitosti i sigurnosti sustava SafeSeaNet,

— pružanje odgovarajućih smjernica za razvoj sustava SafeSeaNet,

— pomaganje Komisiji u kontroli rada sustava SafeSeaNet,

— osiguravanje odgovarajućih smjernica za razvoj interoperabilne platforme za razmjenu podataka kojom se objedinjavaju informacije iz sustava SafeSeaNet s informacijama iz drugih informacijskih sustava, kao što je navedeno u točki 3.,

— odobravanje dokumenta o nadzoru sučelja i funkcija iz točke 2.3. te svih njegovih izmjena,

— donošenje smjernica za prikupljanje i distribuciju informacija putem sustava SafeSeaNet s obzirom na nadležna tijela koja države članice imenuju radi provedbe relevantnih funkcija u skladu s ovom Direktivom,

— suradnju s drugim relevantnim radnim forumima, a posebice skupinom za pojednostavljenje pomorske administracije i elektroničkih usluga informiranja.

2.3. *Dokument o nadzoru sučelja i funkcija i tehnička dokumentacija*

Komisija, u uskoj suradnji s državama članicama, razvija i održava dokument o nadzoru sučelja i funkcija (IFCD).

U okviru IFCD-a detaljno se opisuju izvedbeni zahtjevi i postupci koji se primjenjuju na nacionalne elemente i središnji element sustava SafeSeaNet, a osmišljeni su radi osiguravanja usklađenosti s odgovarajućim zakonodavstvom Zajednice.

IFDC uključuje pravila za:

— smjernice o pravu pristupa za upravljanje kvalitetom podataka,

— integraciju podataka, kako je navedeno u točki 3., i njihovu distribuciju putem sustava SafeSeaNet,

— operativne postupke za Agenciju i države članice kojima se utvrđuju mehanizmi nadzora kvalitete podataka sustava SafeSeaNet,

— sigurnosne specifikacije za prijenos i razmjenu podataka te

— arhiviranje informacija na nacionalnoj i središnjoj razini.

U IFCD-u se navode načini pohrane i dostupnost informacija o opasnim ili onečišćujućim tvarima koje se odnose na redovite linije za koje je odobreno izuzeće u skladu s člankom 15.

Tehničku dokumentaciju povezanu sa sustavom SafeSeaNet, kao što su norme za format podataka za razmjenu, interoperabilnost s drugim sustavima i aplikacijama, priručnici za korisnike, specifikacije sigurnosne zaštite mreže te referentne baze podataka koje se upotrebljavaju za potporu obvezama izvješćivanja, razvija i održava Agencija u suradnji s državama članicama.

▼M4

3. **Razmjena i dijeljenje podataka**

U okviru sustava primjenjuju se industrijski standardi, a omogućena je i njegova interakcija s javnim i privatnim sustavima koji se upotrebljavaju za izradu, pružanje ili primanje informacija u okviru sustava SafeSeaNet.

Komisija i države članice surađuju kako bi ispitale izvedivost i razvoj funkcija koje će u najvećoj mogućoj mjeri osigurati da pružatelji podataka, uključujući zapovjednike, vlasnike, zastupnike, brodare, krcatelje i mjerodavna tijela, podatke dostavljaju samo jedanput, uzimajući u obzir obveze iz Direktive 2010/65/EU ([1]) i drugog relevantnog zakonodavstva Unije. Države članice osiguravaju dostupnost dostavljenih informacija za uporabu u svim relevantnim sustavima izvješćivanja, obavješćivanja i razmjene informacija te u sustavima VTMIS.

Države članice razvijaju i održavaju potrebna sučelja za automatski prijenos podataka u SafeSeaNet elektroničkim putem.

Središnji sustav SafeSeaNet upotrebljava se za distribuciju elektroničkih poruka i podataka razmijenjenih u skladu s ovom Direktivom i relevantnim zakonodavstvom Unije, inter alia:

— Direktiva 2000/59/EZ ([2]) Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2000. o lučkim uređajima za prihvat brodskog otpada i ostataka tereta, u pogledu njezina članka 12. stavka 3.;

— Direktiva 2005/35/EZ ([3]) Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju mora s brodova i uvođenju kazni za prekršaje, u pogledu njezina članka 10.;

— Direktiva 2009/16/EZ ([4]) Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o nadzoru države luke, u pogledu njezina članka 24.,

— Direktiva 2010/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o službenom postupku prijave za brodove koji dolaze u luke i/ili odlaze iz luka država članica, u mjeri u kojoj se primjenjuje njezin članak 6.,

Radom sustava SafeSeaNet trebalo bi osigurati podršku uspostavi i pospješivanju europskog prostora pomorskog prometa bez prepreka.

Ako je pravilima donesenima na međunarodnoj razini dopušteno preusmjeravanje informacija iz sustava LRIT u vezi s plovilima trećih država, mreže SafeSeaNet upotrebljavaju se, uz odgovarajuću razinu sigurnosti, za distribuciju informacija iz sustava LRIT primljenih u skladu s člankom 6. točkom b. ove Direktive među državama članicama.

4. **Sigurnost i prava pristupa**

Središnji sustav i nacionalni sustavi SafeSeaNet usklađeni su sa zahtjevima ove Direktive u pogledu tajnosti informacija, kao i sa sigurnosnim načelima i specifikacijama opisanima u IFDC-u, posebno u pogledu prava pristupa.

Države članice utvrđuju sve korisnike kojima je dodijeljena uloga i skup prava pristupa u skladu s IFCD-om.

([1]) Direktiva 2010/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o službenom postupku prijave za brodove koji dolaze u luke i/ili odlaze iz luka država članica i o stavljanju izvan snage Direktive 2002/6/EZ (SL L 283, 29.10.2010., str. 1.).

([2]) Direktiva 2000/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2000. o lučkim uređajima za prihvat brodskog otpada i ostataka tereta (SL L 332, 28.12.2000., str. 81.).

([3]) Direktiva 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju s brodova i uvođenju kazni za prekršaje (SL L 255, 30.9.2005., str. 11.).

([4]) Direktiva 2009/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o nadzoru države luke (SL L 131, 28.5.2009., str. 57.).

▼M3

PRILOG IV.

Mjere kojima raspolažu države članice u slučaju opasnosti za sigurnost plovidbe i zaštite okoliša

(prema članku 19. stavku 1.)

Ako nakon nezgode ili okolnosti opisanih u članku 17. koje se odnose na brod nadležno tijelo dotične države smatra, u okviru međunarodnog prava, da je potrebno spriječiti, smanjiti ili ukloniti ozbiljnu i neposrednu opasnost za njezinu obalu i s njom povezane interese, sigurnost drugih brodova i njihovih posada i putnika ili osoba na obali ili zaštititi morski okoliš, to tijelo može, posebno:

(a) ograničiti kretanje broda ili ga usmjeriti u određenom smjeru. Taj zahtjev ne utječe na odgovornost zapovjednika za sigurno upravljanje brodom;

(b) dati službeno upozorenje zapovjedniku broda da otkloni opasnost za okoliš ili sigurnost plovidbe;

(c) poslati na brod stručni tim koji će ocijeniti stupanj opasnosti, pomoći zapovjedniku da riješi situaciju i o tome obavještavati nadležnu obalnu postaju;

(d) naložiti zapovjedniku da u slučaju neposredne opasnosti uplovi u mjesto zakloništa ili narediti peljarenje ili tegljenje broda.

Ako se tegljenje broda obavlja na temelju sporazuma o tegljenju ili spašavanju, mjere iz točaka (a) i (d) koje poduzima nadležno tijelo države članice mogu se primijeniti i na uključene kompanije za pomoć, spašavanje i tegljenje.